

Jag är kall! — jag ser hans röd!
Hä! min älskling är mig i regn,
Du! det regnar! huruvida tröst!
Jag! ad! det röd i fogen.

Ad! förgäret blodet läng?
Din far kan med buggens lämnar,
Sågen i den bjerres gång?
I bvar är han? klara hinner

Kärlet lyser minna spår.
Klarna fitt, du naturens hinner,
Jag kan fann till mitter gå?
Ad! kan förmitt! o hur gamla

Som i buplen gummert sig.
Stofa ser gendert skinnar,
Stofas kan en enlig sig.
Se vid månans klara skinnar

Ut en grupp och blodig fitt.
Klarna ser monom alla dagar
Jag ut en lugn och fitt,
Ad! den förgäret klara klarna

Har förgäret fitt behag.
Ad! naturen vid min fitt
Sågligt fitt mitt och dag.
Klarna! dig mitt hinner

Söter jag min älskling fitt.
Ut! fitt och edermitt
I de klara bjerres mitt,
Ad! fitt klara klarna klarna

Den första:

Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna

Den andra:

Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna

Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna

Den tredje:

Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna
Ad! klara klarna klarna klarna

2

I bvar enda solens stråle
Lago lugn och fröjd åt mig,
Och nu giuter sig dess lågor
Som en eldflut öfver mig.
O! i lifswa morgonsunder,
O! du swala, lugna qväll
Ad! i ären ewigt flydde
Med den tid då jag war kall!

Ut! glädjens ofskulds dagar
Tröttes jag af sorgens hand.
Ad! den har mig wälsamt skadat
Se'n den mig som yngling fann.
Wanwett dref mig uti stogars,
Dref mig uti flyktors natt:
Ad! på blodbesänkta wägar,
Finnes aldrig lugnets stat!

Swad den trötte wandrarn sagnar,
Swad som gör hans bryn och tröst.
Kan ej hugna detta hjerta.
Kan ej swalka detta bröst.
Endast dödens ängels wingar
Swäfwä rystigt omkring mig,
Men ej någon wälsans susning
Öfwer kinden smyger sig.

Göll en blid från solens öga
Någon gång urvå min sig,
Glänste den i blodigt skimmer,
Lyfte att förråda mig.
Och i månans milda strålar
Hörde jag ej fogelns slag,
Hörde endast strif och tårar,
Som jag ännu hör i dag.

Ad! bvar har du tagit vägen,
Du min ungdoms fröjd och frid?

Halt! wer da? jag tar dig fången!
Länge har du fånglat mig.
Dig, Rinaldo! framför mången
Söter jag, och finner dig!

Den Andra:

Den jag älskar vill mig hata,
Nei! ad! nei! det kan hon ej.
Hennes hjerta för mig brinner,
Hjälän tungan säger nei.
Swad hon säger tror jag ej!

Hastigt rodnar hennes kinder
Blott hon ser en skymt af mig,
Och hon flyr mig, ty hon fruktar
Att hon sjelf förråder sig.
Det dess rodnad säger mig.

Hon är rädd att med mig tala,
Hon sitt eget hjerta räds;
Men jag wet hwad henne fattas,
Och i tyllhet deråt gläds.
Hon sitt eget hjerta räds.

Den Tredje:

Carlos swor att älska Lida,
Lida swor sin Carlos tro.
Ad! då kom det helga friget
Och förflöde deras ro.

2

3